

“DEZE SCHOOL IS NIET ALLEEN GOED VOOR MIJ, MAAR OOK VOOR MIJN KINDEREN.”

Ik ben **Yassmin**. Ik ben 22 jaar. Ik kom uit Syrië. Ik heb twee dochtertjes. Ik ben al drie jaar in België. De eerste twee jaar heb ik mijn kinderen gekregen en kon ik niet naar school gaan. Dan heb ik gehoord over deze cursus, Moeder-Taal, waar ik met mijn kinderen naartoe kon komen. Ik heb mij dan ingeschreven. Ik was echt blij dat ik naar school kon komen.

Vroeger kon ik niet veel begrijpen. Ik was hier nieuw. Twee jaar lang heb ik niet veel kunnen begrijpen. Dat voelde helemaal niet goed. Als ik een afspraak had, moest iemand met mij meekomen. Als mijn man niet thuis was, moest er iemand anders met mij meekomen om voor mij te kunnen tolken. Met mijn Belgische burens kon ik niet praten. Ik ging ook niet bij hen op bezoek. Het is echt wel heel moeilijk als je geen Nederlands kan spreken. Maar nu begrijp ik al veel, dat is echt wel heel goed. Bijvoorbeeld als ik met de meisjes naar de dokter ga – en soms ga ik ook alleen – dan kan ik de dokter ook begrijpen. Als mijn man nu niet thuis is, kan ik mijn plan wel trekken. Ik kan nu ook met mijn burens praten.

Voor mijn kinderen is er ook heel veel veranderd. Bijvoorbeeld als het slecht weer is, moeten we gewoon thuis zitten en kunnen we niet naar buiten. En dan zijn we heel blij als het Moeder-Taal is, dan kunnen we naar buiten en kunnen we naar hier komen. Deze school is dus niet alleen goed voor mij, maar ook voor mijn kinderen. Als we naar school komen, dan leren we hoe kinderen in boekjes kunnen kijken en kunnen spelen. Als we thuis zijn, doen we daarmee verder en leren we hen ook aan hoe ze in boekjes kunnen lezen en spelen we met hen.

Ik wil mijn leraressen heel erg bedanken voor alles wat ze voor ons gedaan hebben. Ze hebben ons verteld hoe de zwangerschap in elkaar zit en hoe we ons kunnen verzorgen. We hebben gepraat over hoe we kunnen letten op onze gezondheid en eetgewoontes. Ik wil hen heel erg bedanken voor de hulp die ze ons hebben geboden en alles wat ze ons verteld hebben. Natuurlijk wil ik ook iedereen bedanken die voor de kinderen zorgt en meehelpt. Toen we met elkaar hebben kennisgemaakt, klikte het meteen.

Voor mijn jongste dochter ben ik nu een crèche aan het zoeken, maar er is geen plaats. Ik hoop dat ik volgend jaar nog naar de les kan komen. Als dat niet lukt, wil ik graag volgend jaar naar hier komen en zelf op de kindjes letten van de andere moeders.